

מקורות לעיון במס' גיטין: פרק הזורק

דף כב

מ. זילברמן

ניסן תשס"ט

(ע"ט.) קלוטה כמי שהונחה דמיא. תנן (ע"ט.) הוא מלמעלה והיא מלמטה וזרקו לה כיון שיצא מרשות הגג נמחק או נשרף ה"ז מגורשת, ע"כ. ובגמ' אוקמיה למתני' בהיו מחיצות העליונות עודפות על התחתונות, וכמ"ד קלוטה כמי שהונחה דמיא. ופירש"י כמי שהונחה בארץ. וכן פירש הר"ח בשבת (ד.) כמי שהונחה בקרקע דמי. ובשו"ת אבני נזר (או"ח סי' רמ) כתב שכן נקט הרמב"ם בפירוש המשניות (פרה פ"י מ"ה) על המשנה "היה עומד חוץ לתנור ופשט ידו לחלון ונטל את הלגין והעבירו על גבי התנור ר"ע מטמא וחכמים מטהרין" דפירש הרמב"ם דר"ע הוא לשיטתו דקלוטה כמי שהונחה דמיא והוי כאילו הלגין הונחו בתוך התנור.

והעיר האבני נזר דלפי התוס' (שבת ד: ד"ה דאמרינן) קלוטה הויא כמי שהונחה באויר, ולא בארץ. דהגמ' הביאה משנה (שבת צו.) דהזורק (בשבת) מרשות היחיד לרשות היחיד ורשות הרבים באמצע ר"ע מחייב וחכמים פוטרים. ולחד צד בגמ' נחלקו ר"ע וחכמים בזרק למעלה מי' טפחים אי ילפינן זרק ממושיט או לא, אבל בזרק למטה מי' מרשות היחיד לרשות הרבים באמצע לכו"ע חייב דקלוטה כמי שהונחה דמיא. והתוס' הביאו בשם הר"י דהא דקאמר הגמ' דלמטה מי' לכו"ע חייב דאמרינן קלוטה כמי שהונחה דמיא היינו דוקא לרבנן אבל לר"ע קלוטה לאו כמי שהונחה דמיא והא דמחייב היינו משום דילפינן זורק ממושיט, "דאי סבר כמי שהונחה דמיא לא הוה מצי למילף זורק ממושיט דהא לא דמיא כלל דכיון דכמי שהונחה דמיא הוי זורק למעלה מי' כזורק מרה"י למקום פטור ומקום פטור לרה"י", ואילו מושיט היינו מרה"י לרה"ר לרה"י. הרי מוכח דס"ל להר"י דקלוטה הויא כהונחה באויר, דאילו הויא כמי שהונחה בקרקע אינו כזורק מרשות היחיד למקום פטור אלא מרשות היחיד לרשות הרבים.

[אך בקהילת יעקב שבת סי' ו כתב לחלוק על האבני נזר דאפשר דאף להתוס' קלוטה הויא כמי שהונחה בקרקע, דהוי כגוד אחית דרואין החפץ כאילו ממשיך מקומו עד הקרקע, ומ"מ חשיב כמונח במקום פטור ולא ברשות הרבים, דמכיון שלמעשה מקצתו נמצא במקום פטור א"א ליחייב עליו מדיני הוצאה.]

הרמב"ן בשבת הביא דברי הר"י ואח"כ כתב, "ולא נראה, דלמעלה מי' כיון דאיתפליג ליה רשותא מקרקע והאי רשותא, ליכא למימר כמי שהונחה לפוטרו וכו'". ובפשטות נראה בדבריו דאין פירוש קלוטה כמי שהונחה באויר אלא כמי שהונחה בקרקע, וכשהחפץ למעלה מי' א"א לומר דהוי כמונח בקרקע. וכך הסביר בתוצאת חיים להר"ר מנחם זעמבע (סי' ד אות ו) דלמעלה מי' כיון דהוי ברשות אחרת א"א ליחשב כמונח בקרקע. אך בספר משנת השבת (עמ' סג) כתב דאפשר להסביר דברי הרמב"ן בע"א, דלמעלה מי' לא הוי רשות כלל, ואפי' אי קלוטה הויא כמי שהונחה באויר, זה רק מהני בנקלט תוך רשות (כלומר תוך י' מהארץ).

וע' בחי' הגר"ח על הש"ס סי' קסב בהסבר שו"ט הגמ' בחילוק בין קלוטה כמי שהונחה דמיא בשבת
ובגיטין.

**החבורה הבאה תתקיים אי"ה בליל יום שני שאחרי חג הפסח
הנושא – אין אדם עושה בעילתו בעילת זנות (פא:)**

עיקר תוס' פרק הזורק

- (עז.) בכותב, והתניא, וכדרכ כהנא
- (עז:) ידה, ותיזיל, מה שקנתה, והוא שעומדת
- (עח.) מקום חיקה, אינו גט
- (עח:) ר' יוחנן, והא, שניהם, ואת, מחצה, אם יכול, והא, ותגרש
- (עט.) היתה, כגון, דרך
- (עט:) דהא לא נח, ב"ש, ולא בלאות, וצריכה
- (פ.) שינה, ושם עירו
- (פא.) דרך גגות, ור' יוחנן
- (פא:) ב"ש
- (פב.) צא והשלם